

Bilag 15.

mål af en mere proceduremæssig og administrativ karakter.

Medlemsregeringernes arbejde bliver mere og mere kompliceret på grund af det stigende antal internationale organer, der beskæftiger sig med disse spørgsmål. Den nødvendige koordinering af disse organers arbejde vil givetvis tage tid. Mange mennesker må sætte sig ind i et omfangsrigt baggrundsmateriale for at kunne deltage i fastlæggelsen af en politik. Det vil derfor være endnu mere nødvendigt i fremtiden at tage så nøje og kvalificeret hensyn til sekretariatsdokumenter, som deres høje kvalitet fortjener, medmindre vi kan finde en måde til at sikre, at dokumenterne foreligger noget længere forud for møderne, end det nu af forståelige grunde er tilfældet.

Nu på tærskelen til det 2. udviklingstiår anser vi det for vigtigt ret udførligt at se på UNCTADs udvalgsstruktur. Selv om denne struktur i det store og hele har passet til organisationens opgaver, mener jeg, at man med rette kan sige, at arbejdsbyrden til tider har været fordelt på en lidt uafbalance- ret måde mellem de forskellige udvalg. Dette er uden tvivl til en vis grad uundgåeligt. Det ville dog nok være nyttigt, om generalsekretæren til stadighed under uformelle samtaler med interesserede lande kunne gennemgå, i hvilken udstrækning det ville være muligt og ønskeligt at foretage visse tilpasninger af udvalgenes og arbejdsgruppernes struktur.

Lad mig til slut udtrykke håbet om, at UNCTADs medlemslande — for UNCTAD kan jo trods alt hverken nu eller i fremtiden gøre mere end medlemslandene ønsker — vil gå ind i tiåret med åbent sind, realisme og samarbejdsvilje. UNCTADs rolle må fortsat være den at være toneangivende inden for sit kompetenceområde. Dette kræver dristige beslutninger. Der forestår et virkelig

formidabelt arbejde, men vi har i strategien for det 2. udviklingstiår en nyttig rettesnor på det komplicerede udviklingsfelt. Det står til os at anvende strategien og give den et konkret indhold. Den dom, som verdenssamfundet vil afsige i 1980 om resultatet af udviklingsbestrebelserne i 1970'erne, vil afhænge af vor evne til at handle, på de områder hvor strategien har givet retningslinier, og at udfylde detaljerne, hvor det store mønster blot er skitseret.

Af disse grunde bliver det dynamiske element i strategien endnu mere betydningsfuldt. Strategien bør betragtes som en ramme, i hvilken der til stadighed i tiårets løb vil blive indsat en mere udførlig målsætning og nye foranstaltninger.

Set i dette perspektiv er den nu vedtagne strategi tilfredsstillende. Den giver et klart billede af, på hvilke områder der stadig er store problemer og samtidig af, hvilke foranstaltninger der er nødvendige for at løse dem.

Til trods for at UNCTAD stadig har mange hindringer at overvinde, er det dog klart, at organisationen allerede har ydet et meget vigtigt bidrag til udviklingssagens fremme. På så vigtige områder som handel og bistand har UNCTAD kortlagt udviklingslandenes behov såvel som de foranstaltninger, der i princippet bør træffes til at overvinde de nuværende vanskeligheder. Gennem TDB foretager UNCTAD en slags politisk overvågen, som forekommer at være nødvendig, hvis vi nogensinde skal kunne bryde igennem på udviklingsområdet.

Når det kommer til spørgsmålet om at følge strategien op, tror vi på denne baggrund, at UNCTAD i henhold til det mandat, der i strategien er givet generalforsamlingen og ECOSOC, har en afgørende rolle at spille inden for den i strategien skitserede plan til foretagelse af samlede vurderinger.